

Posudek oponenta bakalářské práce – teoretická část

Jméno a příjmení studenta	Timon Duda		
Studijní program	Teorie a praxe audiovizuální tvorby		
Obor/ateliér	Režie a scenáristika / ateliér Audiovizuální tvorba		
Forma studia	prezenční	Akad. rok	2023/2024
Název práce	<i>Stopy trampingu v porevolučním českém filmu</i>		
Oponent práce	MgA. Martin Velič		

KRITÉRIA HODNOCENÍ	F	E	D	C	B	A	Nedokážu posoudit
Naplnění tématu a rozsah práce			X				
Nastavení cílů a metod práce				X			
Úroveň teoretické části práce			X				
Úroveň analyticko-výzkumné části práce			X				
Splnění cíle práce					X		
Struktura a logika textu					X		
Kvalita zdrojů a práce s nimi v textu				X			
Inovativnost, kreativita a využitelnost			X				
Jazyková a formální úroveň práce, přílohy				X			
Konzultace studenta							X

Bakalárska práca na tému „*Stopy trampingu v porevolučním českém filmu*“ odzrkadľuje dlhoročný úprimný záujem študenta Timona Duda o čoraz raritnejší fenomén. Z textu, ale i z praktických audiovizuálnych výstupov za posledné tri roky je zrejmé, že autorovi je téma blízka a dobre sa v nej orientuje.

Jazyk práce nie je zrovna akademický, no z literárneho hľadiska pôsobí odľahčene a „čítavo“. Autor jasne formuluje svoje myšlienky a v texte bakalárskej práce sa dá nájsť aj prijateľná forma hravosti, ktorá dokazuje jeho blízky vzťah k téme. Navzdory tomu, že sa má jednať o odbornú prácu, použité osobného postoja neuberá na jej kvalite. Pozor však na formulácie, ktoré znejú až priam „stredoškolsky.“ Všetko je totiž otázkou správnej miery a zdieľanie osobných pocitov o životnej hre a životnom štýle do odbornej práce skutočne nepatria. Rovnako tak je na zváženie, či je pre odborný text vhodné rozprávať v prvej osobe.

Oceňujem ale kontinuálnosť, logiku a štruktúrovanosť textu. Myšlienky na seba nadväzujú a text pôsobí kompaktné.

Autor sa však v texte nevyvaroval gramatickým chybám, čo samo osebe nemusíme nevyhnutne považovať za jeho nedostatok, no je to dôkaz laxnosti v prístupe, keďže text očividne neprešiel žiadnym redigovaním. Rovnako je to vidno pri citáciách, ktoré nespĺňajú všetky formálne náležitosti.

Za výraznejší problém ale považujem Timonov analytický a vedecký prístup k práci. Už len samotné nastavenie cieľov pôsobí, akoby autor nevedel, z ktorého konca má tému uchopiť a jeho zámer znie vše-objímajúc a nič-nehovoriac.

Taktiež naplnenie týchto cieľov, na základe deskriptívnej metódy, je príliš skratkovité a nedotiahnuté. Autor nastolí „A“, no nepovie „B“ – čo platí tak pre teoretickú, ako aj pre analytickú časť práce.

Vlastného textu je minimum, z akademického hľadiska práca pôsobí obsahovo plocho a opiera sa o premrštené množstvo citácií.

Potom, čo nás študent informuje o povojnovej histórii, stanoví si v polovici práce za cieľ venovať sa trampingu v totalitnom období. Tento cieľ naplní v dvoch odstavcoch citácií a jednom odstavci vlastného textu. Následne prechádza do porevolučného obdobia.

Na záver teoretickej časti nám autor zdefiniuje základné delenie žánrov a autorských prístupov v dokumentárnom filme podľa Billa Nicholasa (čerpané z jednej strany danej publikácie). Táto kapitola pôsobí samoúčelne, keďže tieto východiská autor, žiaľ, neaplikuje na filmy rozoberané v praktickej časti. Dané definície sú tak akoby bez kontextu a nadväznosti, postrádajúce hlbší zmysel pre potreby tejto práce.

V praktickej časti autor menuje konkrétne audiovizuálne výstupy venujúce sa fenoménu trampingu, no opäť ide len po povrchu. Jednotlivé podkapitoly tak pôsobia skôr ako distribučný materiál v katalogizovanom zozname filmov, na ktoré však čitateľ nedostane ani odkaz. Nemôžeme tu, žiaľ, hovoriť o hĺbkovej analýze, v ktorej by autor uplatnil východiská načrtnuté v teoretickej časti svojej práce. Predpokladám ale, že táto skutočnosť je dôsledkom limitovaného rozsahu, ktorý mal Timon k dispozícii.

Za prínosnú a čitateľsky zaujímavú sa rozhodne dá považovať semiotická analýza tramských symbolov a znakov – i tu by sa však žiadalo detailnejšie ponorenie do tematiky, čo je zrejme opäť vecou rozsahových obmedzení.

Z Timonovej práce je cítiť, že ide o jeho srdcovú záležitosť. A keďže sa jedná o nevšednú tému, v čitateľovi prirodzene vzbudzuje záujem, zvedavosť a chuť dozvedieť sa viac. Verím, že Timonovi sa v budúcnosti podarí viac využiť potenciál svojho nadšenia a pretaviť ho do textu.

Zvoliť si tému, ktorá je nám blízka býva často náročnejšie, než zvoliť si čosi bežné. Človek stráca odstup, nevie, z ktorej strany svoje rozprávanie uchopiť, má v hlave množstvo myšlienok a netuší, čo je pre nezaujaté publikum zrejmé a čo nie. Timon mal pred sebou neľahkú úlohu a zvládol ju so ct'ou. Pre budúcnosť mu však pri prácach s limitovaným rozsahom odporúčam užšie zadanú tému, aby sa vyvaroval známemu „zo široka do stratena“.

Srdcové témy si zaslúžia väčší rozsah a vďaka detailnému vhl'adu a tiež nadšeniu autora sú pre publikum o to väčším čitateľským zážitkom.

Otázky k obhajobe (výhrady, pripomínky, náměty, atd):

- 1.) V totalitných režimoch je volanie po slobode logickým javom v umení a filme. V čom sa to tramské líši od ostatných?**
- 2.) Aké výrazové prostriedky, ak by ste ich chceli rozlíšiť, by ste využili pri filmovom stvárnení trampa v totalite, na rozdiel od trampa po revolúcii?**

Návrh klasifikace: C- dobre

V Bratislave, dňa 7. 6. 2024

.....
podpis oponenta práce